

Κυριακή 4 Αυγούστου. **Μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.** Ἦχος πλ.α'. Ἐωθινὸν στ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς...Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν...Τὸ Φῶς ἰλαρόν... τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτηρὰ Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χειῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ...Χαίροις ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ...Χαίροις ἢ καλλονὴ Ἰακώβ...Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Αἶ περι σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐλκύσαι χάριν αἰτῶ...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἀγγελικὴ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Διὰ τοῦ τιμίου σου

Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς...Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων
Κτίστης...ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Ἐσπερινὴν προσκύνησιν...Τὸν ἀρχηγὸν
τῆς σωτηρίας ἡμῶν...Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων...
Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας...τῶν ἀγίων προσόμοια γ'· Παρανόμου προ-
στάγματος...Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα...Μυστηρίων μυστήριον...
Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...
Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασί-
λευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου
τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον
τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ
τὸν σαρκωθέντα Σωτηρὰ Χριστόν...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφά-
βητον· Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα...Ἐένη σου ἢ σταύρωσις...Ὁ
δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ναὸς
καὶ πύλη ὑπάρχεις...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον,
τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...ἅπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε
Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν
(καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ
μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ
ἤχου· Κράτος τῆς ἐνιαίας...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ
ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσο-
νυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον
λόγον...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη
Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ
ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β'
κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν.
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'· Ἡ ἐλπίς ἡμῶν

Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν...Δόξα· Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν...Δόξα· Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἀπειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ς' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, καὶ τῶν ἀγίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χοροὶ Ἰσραὴλ...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τῶν ἀγίων· Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σέ...Ἀφ' ἑκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας...καὶ ὁ οἶκος· Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ ς' ἀναστάσιμον· Δεικνύων ὅτι ἄν-

θρωπος...καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ· Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου...Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας...Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα...Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου...ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων...Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα...Μυροφόροι γυναῖκες... Τοῦ θεοδέγμονος τάφου...Δόξα...τὸ ς' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ... Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι... Καὶ νῦν· Προστασία τῶν Χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Απόστολος· Ἐχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα... (Ρωμ. ιβ' 6-14), ὁ ζητεῖ τῆ ς' Κυριακῆ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε...(Ματθ. θ' 1-8, θ' 1), ὁ ζητεῖ τῆ ς' Κυριακῆ τῶν κατὰ Ματθαίου Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστίν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ἦψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.